

cat. 3.

32

14

11

Inincipiunt proverbia Seneca
in ordinem Alphabeti.

Alienum est omne quicquid optando evenire.
Ab altero expectes alteri quod feceris.

Animus vereri qui scit: scit tutus aggredi.

Auxilia humilia firma consensus facit Amor animi erbi
trio sumit non ponitur. Aut amat: aut odit mulier: nil est ter-
tium. Ad tristem partem strenua suspicio debetur.

Ames parentem si equus est: si aliter feras. Aspicere oportet quod possis perdere. Amici vicia si fers: facis tua.

Aliena homini ingenuo acerba est seruitus.

Absentem ledit qui cum ebus litigat. Amans fratus multi-
ta mentitur sibi. Avarus ipse miserie causa est sue.

Amans qui id cupit scit: quid sapiat non rider. Amans qui
suspicatur vigilans somniet. Ad calamitez quilibet rumor
valet. Amor extorqueri non potest: sed elabi potest.

Ab omni re lacrimis redimamus fructum. Aperte cum
est mala mulier: tum deum est bona. Avarum facilem capi-
ssim vbi non sis idem. Amare et sapere vir a deo concedit.

Avarus nisi cum moritur nihil recte facit.

Astute crines duni zelantur etas indicant. Avarus damno
potius quam sapiens dolet. Quo quid mali optes nisi ut vinat
diu. Animo dolenti nihil oportet credere.

Alienum nobis nostrum plus alijs placet. Amare iuueni
fructus est: crimen seni. Anus cum ludit morti delicias facie
Amoris vulnera idem qui sanat facit.

Ad penitendum properat cito qui iudicat. Amicos res opti-
me parant: aduersae probant. Alleatori quanto in arte est tan-
to est nequior. Amor ocioso causa solitudinis est.

Aberrare a fortuna tua non potes: oblidet te.

A quo cunq; descenderis magno apparatu sequitur.

1460

Acerrima virtus tua est quam ultima necessitas exerit.

Agat princeps curam non tantum salutis sed honeste cicerotica. A duabus causis prestat princeps solet si aut se vindicat aut alium.

Is est gratum quod opus est si ultra offeras.

Bonarum rerum consuetudo pessima est.

Beneficium qui date nescit iniuste petit.

Bonum est fugienda aspicere in alieno malo.

Beneficium accipere libertatem venderet est. Bona nemini hora est ut non alicui sit mala. Bis enim est mori alterius arbitrio mori. Beneficia plura recipit qui scit reddere.

Bia peccata cum peccanti obsequium accommodas.

Bonum animus Iesua grauius multo trascitur. Bona mors est homini rite que extinguit mala. Beneficium dando accepit qui digno dedit. Blanditia non imperio fie dulcia venia.

Bonum animus nunquam erranei obsequium accommodat.

Beneficium qui se dedisse dicit petit. Beniuoli coniunctio amissimae maxima est cognatio. Beneficium sepe date docere est reddere. Bonitatis verba mutare maior malicia est.

Bona opinio homini tutior pecunia est.

Bonum quod est suppressum nequaquam extinguitur.

Bia vincit qui sese vincit in victoria. Benignus etiam danni causam cogitat. Bis interimitur qui suis armis petat.

Bene dormit qui non sentit quod male domiat.

Honorum crimen est officiosa miser. Bona fama in tenebris proprium splendorem obtinet. Bene cogitata si excedunt non occidunt. Bene perdit numero iudicii cum dat nocena.

Bonum nocet qui parcit malis. Bonum iudex est qui nouit dispensare quod dandum est et quantum. Bone iusticie proximus modus est severitas. Beneficium est eo carere quod inuitus possit deea. Beneficium est semper reddere bonitatis verba.

249
12

Bonū est reddere bona verba etiā inimicis. Bona q̄ veniūt nisi sustineant̄ cadunt ut opprimār. Bona imperante aīa est pecunia. Bonū ad virū cito moris iracundia. Breue mens ipsa est memoria iracundie. Bona turpitudo est que periculum vindicat. Bona comparat presidis misericordia. Beneficiū dignis ybi des omne obligas.

Onusueta vicia ferimus nisi reprehendimus. Crudelis in re aduersa obiurgatio. Cauendi nulla est dimittenda occasio. Cui semp dederis rbi neges rape imperas. Crudele medicum intemperans facit eger. Cuius mortem amici expectat vitā oderunt. Cū inimico nemo in gratiam cōto redit. Cetius venit periculum cum contēnitur. Casta ad virū matrona parando imperat. Cito ignominia fit superbī gloria. Consilio melius vincas q̄ iracundia. Cuius dolori remediū est patientia. Cotidie damnatur qui semper timet. Cum vicia prosunt peccat qui tecre facit. Contumeliā nec fortis potest nec ingenuus pati. Cōscientiā amici nullius inuenit lingua preceps. Contēni est leuius q̄ stulticiā percuti. Cotidie est deterior posterior dies. Comes facūdus in via p̄o vehiculo est. Cito improborū leta ad perniciem cadunt. Crimen reliquit vite qui mortem apperit. Clementia in quamcūq̄ domū venerit felicem eam tranquillāq̄ prestabit. Clementia est tempestantia animi in potestate vlciscendi. Clementia est lenitas superioris a duersus inferioem. Consuetudo peccandi multitudinē facit peccantiū.

Oscipulus est prioris posterior dies. Damnare est obiurgare cum auxilio opus est. Diu appetendū est bellum ut vincas celestius. Dixeris maledicta cum ingratis hominē dixeris. De inimico non loquaris malum si cogites.

Deliberare velia mora est tutissima. Dolor decrescit ubi
quo crescat non habet. Dediscere flere seminam est mendaci-
um. Discordia fit carior concordia. Desiderandus est diu quic-
quid statuendum est semel. Difficilem habere oportet aurem
ad crimina. Num est vita grata mortis conditio est optimam.

Damnum appellandum est cum mala fama lucrum.

Ducis in consilio posita est virtus militum. Dies quod do-
nat timeas: cito raptum venit. Dimissum quod nescitur non
admittit. Difficilis est moderari ubi dolere debetur vltio quam
ubri exemplo.

Etiam innocetes cogit mentiri dolor. Etiam peccato
recre prestatur fides. Etiam celeritas in desiderio mor-
ta est. Ex vicio alterius sapiens suum emendar.

Et de est et superat miseris cogitatio. Etiam obliuisci quod
scis interdum expedit. Ex hominibus que sti facta est fortuna
dea. Effugere cupiditate regnum est inuenire. Exili ubi nusquam
domus est: sine sepulchro est tanquam mortuus. Et qui faciunt odii
unus in iuriam. Eripere telum et non dare irato decet. Exili
pati est patrie sed degenerare. Etiam capillus rnis habet un-
brain suam. Enim quod miserum est fieri metuendo senem.

Etiam hosti est equus qui habet in consilio fidem. Excelsis
malis facilis casus nocet. Errat si quis existimat tutum diu
esse regem. Ex sua animaduersione nulla rei gloria est.

Euadere possunt pusilla mala et verba dare in gentibus obui-
tur. Excusatione querere vitium est: omnia ad deum relinque.

Elemosina non tam accipientibus quam dantibus prodest.

Ex spe premij solatium sit laboris.

HIdem qui perdit se servat in reliquum. Fortuna cum
blanditur captatum venit. Fortunam citius reperies:
quam retineas. Formosa facies muta commendatio est.

190
13

Frustra rogatur qui misereri non potest. Fortuna unde alii
quid fregit casus est. Fraus est acciperē quod nō possis redi-
dere. Fortuna nīmū quem fouet stultum facit. Fateē faci-
nus is qui iudicium fugit. Felix improbitas optimorū est ca-
lamitas. Feras nō culpes quod īmutari nō potest. Futura
pugnant nec se superari sinant. Furoz fit leſa ſepiuſ patiētia.
Ficta cito ad naturā ſuā recidunt. Fidem qui perdit nibil
potest ultra perdere. Facilitas animi ad partē ſtulticie rapit.
Fides vnaima unde abiit nunq̄ redit. Fidē nēmo vniq̄ p-
dit niſi qui nō habet. Fortuna obesse nulli cōtentā eſt ſemel.
fulmen eſt rbi cum poſteſtate iracundia habitat.
Frūstrū cum ad ſenectutē ventū eſt repeteſ adolescentiā.
Falso maledictum maliuolum mendacium eſt.
Femine naturā regere; desperare odiū eſt. Feras difficultis
ut facilia leuius feras. Fortuna nemini plus q̄ cōſiliū valet.
Fortuna vitrea eſt que cum rātū ſplendet frangitur.
Feras qd̄ ledit: ut quod prodeſt perferas. Facit gratum for-
tuna quē nēmo ridet. Facilius priuatis ignoſcit pertinaci-
ter ſe iudicatibus. Frequeſt vindicta paucorū odium repris-
mit: omnium irritat.

Rauē preiudiciū eſt quod iudicium non habet.
Grauissima eſt probi hominīs iracundia. Grauis ani-
mi pena eſt quem poſt factum penitet. Grauis ani-
mus dubiā non habet ſententiā. Graue eſt malū omne quod
ſub aspectu latet. Graui? nocet quodeūq; in expertū accidit.
Grauior eſt iniūcias qui latet in pectore. Grauissimū eſt
imperiū conſuetudinis. Graue crimen etiam cū dictū eſt le-
uiter nocet. Gradus a magnis ad maiora fit.

Heu q̄ difficile eſt glorie custodia. Homo extra corp̄
ſuū eſt cum trascitur. Heu q̄ eſt timidus qui ſe mori-

tutum putat. Homo q̄tī in homine calamitoso est misericōis
meminit sui. Honestā turpitudō est mori pro bona causa.
Habet in aduersis auxilia: qui cōmodat in secūdis. Heu q̄
miserū est discere seruire ubi sis doctus dñari. Heu q̄ miser
rū est fieri metuendo semen. Heu q̄ miserū est ab illo ledi
de quo nō possis queri. Hominem experiri multa paupertas
inbet. Heu dolor q̄ miser est qui in toruēto vocem nō habet.
Heu q̄ penitenda incurruunt viuendo diu. Habet suum ve
nenū blanda oratio. Homo totiens moritur quoties amittit
suos. Homo semper in se aliud fert in alterum aliud cogitat.

Honestus timor alterum patrimonī est. Homo nescit si sit
ne dolore fortunā inuenit. Honeste seruit qui succubit tpi.

Homo vite cōmodatus est nō donatus. Heres fictus sub p
sona risus est. Heredēscire vtilius est q̄ querere. Habet los
cum maledicti crebre nuptie. Nec clementia principēi decet
ut quodcūq̄ venerit mansuetiora oīa faciat. Haui minus tur
pia sunt principi multa supplicia q̄ me dico multa funera.

Inferior boviscēit quicquid peccat superior. Inimicum
vlicisci vitam accipere est alterā. Id agas ne quis mer
ito tuo te oderit. Inuitū cum retineas erire incitas.

Ingenuitatē ledis cū indignū roges. In nullo auar⁹ bon⁹
est: in se pessimum. Inopi beneficiū bis dat qui dat celeriter.

Inopie parua desunt: auaricie oīa. Instructa inopia est in
diuitijs cupiditas. In se vitat culpā qui peccatū preterit.

Jocundum nihil est nisi quod reficit varietas. Ingenuitas
nō recipit cōsumellā. Impane peccat in eū qui peccat rario.

Ingratus vnuis miseriis omib⁹ nocet. In miseri vita con
sumelia est. Ita amicum habeas posse ut facile fieri hunc ini
nicū putas. Inuidiā ferre aut fortis aut felix potest.

In timore semper mēdat iracundia est. Inuidia tacite sed
minute irascitur. Iratum breviter rites: sed inimicū diu.

14

In iuriaz remedium est obliuio. Iracundis qui vincit hostem superat marinum. Jocum tacentem crimen faciat acri?

In malis superare bonum nisi innocens nemo solet.

In vindicando criminosa est celeritas. In honesta res est si os vicere sat est potuisse punire. Imago animi serino est. quis est vir talia oio. In felicitate se erigere est felicitatem submittere.

In felice felicitas est innocentia: nequitia ipsa pena sui est.

Inimicū quia humile docti est timere. In calamitoso risus etiam iniuria est. Juder dānatur cum nocens absoluīt.

Ignoscere humanū est: ubi pudet cui ignoscitur. In rebus dubijs plurima est audacia. Illo nocens se dānat quo peccat die. Ita crede amico ne sit iūmico locus. Irratus etiam facinus consilium putat. Inuidia id loquitur non qui subest.

Irritate est calamitatē cum te felicem vocaueris. Ius supra omnē injuriam positum scias. Imbecillos oculos esse qui ad alienam libitudinem suffundunt.

Loco ignominiie est apud insignium dignitas. Laus noua rbi ostendit etiam retus admittitur. Leso doloris remedium iniunici dolor. Leuis est fortuna que cito reposcit qd dedit. Lex vniuersalis est que iubet nasci et mori. Lucrū sine dāno alterius fieri nō potest. Lascivia et laus nūc̄ habent concordiā. Legem nocēs refert: fortunā innocens. Libido iudicium est qd levitas sapit. Libido etiam cunctos sub vultu domat. Laxa crudelitas non est. vocanda clementia.

Malignos fieri maxime ingratī docent. Multis minat qui vni facit iuriis. Mora oīs odio est sed facit sapientiam. Mali causa est qui requirit misericordiam. Mori est felicis ante qd morte inuocet. Misericordia est a rege cogi quod cupias loqui. Miserrima est fortuna que ini-

mico caret. Malus est vocandus qui sua est causa bonus.

Monstro silis est animaria vnicā. Malis displicere laudari est. Malus ubi bonū se simulat tūc est pessimus. Metus dum venit eaz habet sonus locum. Mori necessē est: sed nō quotiens volueris. Male geritur quicquid gerit fortunē fide.

Mortuo qui nūttit mūn? nihil dat illi: sibi adimit. Minus est q̄ seru? est dñs qui seruos timet. Magis heres fidus nascit̄ q̄ scribit̄. Malos in cōsilio feie vincunt rīos. Mala ē voluntas ad alienū consuescete. Maximo cūm periculo custodit̄ quod multis placet. Mala est medicina rbi aliquid nature perit. Mala nature nūnq̄ doctrina indigēt. Misericordia sine periculo est viuere. Male viuūt qui se semper visciros putant. Maledictum interpretando facies acrius.

Male secum agit̄ eger medicū qui heredē facit. Minus decipitur cui negatur celeriter. Mutat se bonitas cum irritat̄ iniuria. Mulier cum sola cogitat male cogitat. Male facere qui vult nūlq̄ causam inuenit. Maluolus semp̄ sua natura vescit̄. Multos timere debet quem multi timent. Mala im perando suminū imperiū amittit̄. Mulier que nubit multis multis honi placet. Misera est egritudo animi ob alienatum speciem miseriaꝝ. Misericordia non causam sed fortunā spectat. Magnam fortunam magnus animus decet. Magni animi est propriū esse et tranquillam et iniurias atq; offensiōes semper despicer. Muliebre est furere in ira. Misericordia est vicina miserie: habet enī aliquid trabit̄ ex ea. Malo vis offendere q̄ placere admilando. Morbum esse scias nō bilaritatem semper arridere ridentibus et ad omniū estimationē ipsum quoq; os deducere.

Nihil agere semp̄ est infelici optimū. Nihil peccent oculi si oculis animus imperet. Nihil propriū dicas quod mutari possit. Non cito ruina petit vir qui ruinam timet.

19
167

Allus est tātus questus q̄b eo quod habes carere. Pescis
quid optes aut quid fugias ita ludit dies. Nunq̄ periculū
sine periculo vinci. Nulla est tā bona fortuna de qua nihil q̄/
ri possis. Nunq̄ melius morimur homīes q̄b libēter viri/
mus. Negandi causa auaro nunq̄ deficit. Non dū felic es:
si nondū te turba deridet. Nā si nullos inimicos tibi iniurias
multas tamen iniuidia. Non aspicias q̄b plenas quisq; man?
deo sed q̄b puras admoueat. Non enī aliter nisi optimus ani/
mus pulcherrim⁹ dei cultus est. Nō aliter viuas in solitudi/
ne aliter in foro. Nihil petas qđ negaturus es. Nihil nega/
bis qđ petiturus es. Nihil magnū est in rebus humānis nisi
animus magna despiciens. Nihil interest quo a iō facias qđ
fecisse viciosiz est. Nā facta cernunt animus nō videtur.

Nō q̄b muleis placeas sed quisbus liber stude. Nequitia ipsa
pena sui est. Nā mala cōscientia sepe tutā secura nunquā.

Neminē cito accusaueris. Neminem cito laudaueris.
Nullū puraueris esse locū sine teste. Nulla pusilla domus q̄
multo s recipit amicos. Nunq̄ scelus scelere vindicandū est.
Nimū alterādo veritas amittitur. Non multū supra eum
eminet quis cui se irascendo excusat. Nobilis possessio sapiē/
tia est: que distributa suscipit incremētū auaq; de dignata pos/
sesso ē cito nisi publicet e labit. Non alia facies est quieti mo/
ratiq; imperij q̄b sereni celi et nitentis. Nullū ex oībus clemē/
tis magis q̄b regē aut prelatuz decet. Nemo potest personam
diu ferre fictam: ficta cito in naturam suam recidunt.

Nunquam liquidum sincerumq; ex turbido venit.

Nullum morosius est animal maioriq; arte tractanduz q̄b ho/
mo: et nulli magis parcendum q̄b homini.

Omne peccatum est actio. Omnis actio est voluntaria
tam turpis q̄b honesta. Omne ergo peccatū volunta/
rium est. Omitte excusationem nemo peccat inui-

tus. Omne vitium habet patrocinium suum. Odia multorum
sub oculo latent. Omnia tum panduntur cum non dico si cecis-
teris sed si titubaueris. Omnis affectus habet ut in quo ipse
insanit: in idem putet ceteros furere. Omnes enim vita differ-
entes mores incerta prenenit. Quid itaque dies relut vitium? ou-
dinandus est. Opinantur de te homines male sed mali:
dispicere enim malis laudabile est. Quia tamen te puta si tibi
ipso quod oportet persuaseris. Odium oportet peccandi non
metum facias. Obiurgatione semper aliquid blandie admisi-
ce. Optimum est semper ignorare tanquam si ipse pecces quo-
tidie. Optimum est maiorum vestigia sequi si recte precesser-
unt. Omnis doctor in uite orationis peccans turpior est.

Ob hoc quod in officio cuiusvis magister esse ruit labitur.

Omnis rei moderatio est adhibenda que sanabilia ingenia di-
stinguere a deploratis sciat.

Peccadum duo sunt genera: aliud ex proposito: aliud ex
negligentia. Plerique metu cessant peccare non innocetia
profecto tales timidi non innocentem sunt dicendi.
Primumque promittas deliberes ut cum promiseris facias. Primum
si negaueris fecisse postea fallere est. Propter causam multa
amicis dabis: multe etiam cause contra amicum. Pro eo religio/
sori eris quo melior. Prestabis parentibus pietatem: cognatis di/
lectionem. Prestabis amicis fidem: omnibus equitatem. Pacem
cum omnibus habebis: bellum cum vitiis. Pecunie impera/
re oportet non seruire. Pecunia si recte scias ancilla est: si nescias
domina est. Putandus est recte fortior qui cupiditates tam
quam hostes subiect. Patria est ubi cuncti bene vireris.
Peiora sunt tecta odia quam aperta. Propterea te loquax ini-
micus tutior quam titurnus ostendit. Proximus ad innocentias
tenet locum verecundia et peccati confessio.
Plerique cum stultis male dicunt: ipsi sibi concilium faciunt.

16

Perturbē est enim quod obīscitur in obīsciente cognoscī.

Pulcherrimū est oīa prestare nihil exigere. Principiū dis-
cordie est aliquid ex cōi propriū facere. Pleriqz famā consciē-
tiam pauci verentur. Parcendū est improbandis ciuibus nō
aliter q̄z membris languentibus. Principiū seūcie bellū est.

Pestifera vis valere ad nocendum. Prope est vt libēter dā-
net qui cito. Prope vt non que dāmet qui nimir.

Peccandi verecundiam facit ipsa clementia regentis.

Quidā quosdā occidunt inimicos non quia habeant sed
qui meruerant. Quā iniquū est nocuisse vel quia odi-
ris ledere. Quanto iniquius est odisse quia leseris.

Quā magna p̄ virium est negligere ledentem. Qui enim
vindicat sentit. Quis sis interest non quis habearis. Quā
uis agas id vt ne quis merito tuo te oderit: erunt tñ qui sem-
per oderint. Quā magnum est non laudari et esse laudabile.

Qui succurrere perituro potest: cum non succurrit occidit.
Quid est homini inimicissimū alter homo. Qui ppter pe-
culie vel libidinis amore moritur ostendit se nunqz sui causa
virisse. Que sunt maxime diuitie nō desiderare diuitias.

Quis plurimū habet is qui nimium cupit. Quid est dare
beneficiū imitari deum. Quis est pau per: qui sibi videt di-
ues. Quidā inimici graues sunt: amici leues. Quietissime
vivuerent hoīes in terris si duo verba tollerent: s̄ meū et tuū.

Qui paupertate timet q̄z timidus est. Quod tacitū esse vīs
nemini dixeris. Quia nō poteris ab alio silentiū exigere si ti
bi ipse nō prestas. Qui equo animo malis misceetur malus ē.

Qui seruus crudelis est ostendit in alijs voluntatē non dees-
se sed potestate. Qui ob hoc iniuriām facit quia potest: cito
definit quia fecit. Quid dulcius q̄z habere amicū cuī oīa au-
deas. Quē sic credis vt te cui sic loquaris quasi tecū. Quā
ti tales amicos habete voluerūt et ipsi tales esse nō possunt.

Quomo do se fortuna et sauroz inducit hominē. Quicquid
equo plua futur⁹ est in partē humāniorē tē inclīna vel prepon-
dera. Quid eo infelicius cui iam malum esse necesse est.
Quid potest ab eo quisq; sperare quē malum esse docuit.

Repelli se homines facilius q̄z decipi possunt. Respuē
crudelitatem et matrem crudelitatis iram.
Reuera memoria beneficiorum fragilis est iniuriarum
tenor. Ridiculum est odio nocentis innocentiam perdere.
Res vera est: qui a multis timet multos timet. Regibus
est peius multo q̄z seruientib⁹. Re vera q: illi singulos isti
vnuersostiment. Res ipsa ut re ipsa possumus efficiet si pol-
liceri p: operamus honesta. Rem maximam sibi promittit fa-
pientia ut te reducat tibi. Recta ingenia debilitat verecūdia
praua cōfirmat audacia. Res optima est non sceleratos extir-
pare sed sclera. Recte parentē et inferiore laudas q: perti-
net ad gloriā tuā. Res magne clementie est indulgendo cor-
rigere peccata q̄z vindicando. Rege incolumi mens omnibus
vna est amissō rumpete fidem. Regibus certior est ex māne
tudine securitas.

Sunt quoq; corporis innocuum est et in mille facin op̄ furi.
Cas mens ociosa discurrat. Si in clientelā felicis homi-
nis potētisq; peruereris: aut veritas: aut amicicia per-
denda est. Si vis beatus esse cogita hoc primū contemni.
Si multis placuerit vita tua tibi placere nō poterit. Soli
tudinē querit qui vult cū innocētib⁹ vivere. Stultū est time-
re qđ vitari non pōt. Semper dissensio ab alio incipiat a te recō-
ciliatio. Succurre paupertati amicoz īmo potius occurre.
Secretē admone amicos palā lauda. Si bene te institueris
pudeat te fieri deteriore. Si quis irascit̄ penā ab illo expedite
a se erexit. Severissime enī nos aduersuz peccātes gerim⁹ ee-
ipſi eadē cōmittimus. Severitas assidua amittit auctem.

12

Sicut formosa p̄sictura est cuius nullus pars errat: sic formosus homo in quo nulla pars peccati fedata est. p̄inde hoc domini: hoc foris: hoc omni genere vite tenet eam: ut nobis inexorabiles simus: inerabiles illis: qui nō nisi sibi dare venia nesciuntur. Si inuitus pares seruus es: si volens minister. Scias eum multis virtutibus abundare qui alienas amat. Si inuidenter maior eris: nam qui inuidet minor est. Scito quid est inuidia dolor animi est ex alienis cōmodis. Scito etenim filius qui nulli inuidet vir bonitate p̄ditus. Sunt multi qui plurimum verbis nō re ptemnūt: sed ipsa q̄ spērūt clam furant. Seueritatem abditā clementia in p̄cinctu h̄bē. Sapientia nihil facit qd nō debet: et nihil p̄termittit qnod debet. Seruus imperare moderate laus est.

Timidus cautum se vocat: sordidus parcum. Tuttissima res est nihil timere p̄ter deū. Tene semper vocis et silentij temperamentū. Hic in hoc incube ut liberius gaudias loquaris. Lacere qui nescit: nescit loqui. Tristitia si potes ne admiseris. Turpe p̄ebet spectaculum enim iuniorum eger. Turpia ne dixeris: paulatim enim pudor rerū per verba discutit. Transibit sermo in effectū si honesta loquamur. Tollabilior est qui mori iubet q̄ qui male viuere. Tollers bilior pena est nō posse viuere q̄ nescire. Talē diligentia exhibe in amicicijs cōparādis: ut ne iincipias amare quē deinceps possis odisse. Tu primū te erbihe bonū et sic q̄ras alterū tui simile. Lupus nihil est q̄ cū eo bellū gerere cū quo familiariter viceris. Nam oībus ignoscere q̄ nulli crudelitas est. Tamdiu a periculo aberit populus q̄zdiu sciet ferre frenos.

Tirannus a rege distat factis nō nomine.

Unusquisq; in bonū nisi ex malo trāsit. Vnde omnibus esse notus p̄ius effice ut nemine noueris. Vnde habere honorē dabo tibi magnū imperiū impera tibi. Vide si s̄d huc malus es similibus parce. Verus si esse destitisti quare slijs locū emendationis abscindas. Vitiū prius fuit absenta

tio nunc mō est. Verū nō dicim⁹ nō audīmus. Utilis edu
catio ⁊ disciplina mores facit. Unde bona p̄suetudo excutere
debet q̄ mala instruit. Viriliter feras q̄ necesse est dolor pa
ciētia vincit. Verba reb⁹ nō personis accipiēda sunt. Vires
tuas amici bñficijs: inimici: iniurijs sentiāt. Vira oīs brevis
est ideo īmortalitas est mōs honesta. Vir est bonus q̄ intā
tū perducit aīum suū vt nō mō nolit peccare sed etiā nō possit
Ut aliquid auri extraham⁹ terras pueremus vt summiū bo
nū occupem⁹ scrutari pectus piget. Virtutē cuius p̄gressum
videris nō exitū finēq; desperes. Volunt hoīes ita preceptū
esse vt viuūt nō ita viuere vt p̄ceptū est. Utendū est diuitijs
⁊ nō abutendū vt nec inde a superioribus contēnaris nec ab infe
rioribus timearis. Ubi visitata remedia nō pcedunt tēpta cō
traria. Ubi discrīmē inter bonos malosq; su blattū est cōsusio
sequit⁹ ⁊ vicioz eruptio. Venia est pene debite remissio. Ue
fulmina paucor⁹ periculo cadūt oīm metu: sic aīaduersiōes ma
gnor⁹ potestatū terrēt latius q̄ nocent. Urimā ea lex homini
esset vt ira cū telo suo:frangeret⁹: nec sepius liceret nocere q̄ se
mel. **E**lum deo tantū habeas non contra homines.
Szelari aut̄ hominibus vitiōsum est.

Cfinis.

144
18

